МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

В. І. Чуєнко
Характеристика стандартів та нормативно-правової бази Європейського Союзу у сфері штучного інтелекту *479*

А. Барінов
Позитивні дії як чинник інклюзивного розвитку: досвід США та перспективи для освітньої політики *483*

С. Кузьмич
Вплив нової соціальної реальності на правове тлумачення MPC conditions у міжнародному комерційному праві *485*

С. В. Резнік
Огляд та подальший вплив на ведення господарської діяльності Закону України № 4196-IX *487*

Д. Євдокимов
Перспективи законодавчого посилення державної підтримки цивільних осіб, позбавлених особистої свободи внаслідок збройної агресії *489*

Н. С. Лаврик
Адміністративно-правові аспекти діяльності органів виконавчої влади у сфері підприємництва (КАП) *491*

В. В. Котов
Правові аспекти міжнародного співробітництва в рамках Європейського Союзу: вплив на державну соціальну політику *493*

О. І. Мацак
Реформування податкової системи України в умовах внутрішніх та зовнішніх викликів з метою запобігання фінансовим злочинам *495*

О. С. Лаврик
Правові механізми захисту особи при розслідуванні злочинів проти життя та здоров'я *496*

М. П. Мельник
Правові механізми захисту права власності в Україні в умовах сучасних викликів *497*

Д. О. Кірюшин
Підвищення ефективності правосуддя та врегулювання проблемних питань у сфері нерухомості в Україні *498*

В. А. Бортник
Особливості захисту інформації про фізичну особу *499*

Я. В. Голобородько
Напрями діяльності Військової служби правопорядку та проблеми у сфері підтер дисципліни серед військовослужбовців *501*

В. О. Заросило
Проблеми вивчення антикорупційного права у вищих навчальних закладах *503*

- презумпції правомірності дій і вимог суб'єкта звернення та заінтересованої особи;
- верховенства закону в системі адміністративно-процесуальних нормативних актів;
- забезпечення і охорони інтересів особи і держави;
- диференціації та спеціалізації адміністративного процесу;
- відповідності норм адміністративного процесуального права України положенням міжнародно-правових актів.

На завершення слід зазначити, що дотримання принципів адміністративного процесуального права та правильного їх використання забезпечує законність та справедливість у адміністративних провадженнях.

Джерела

1. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник : у 2 т. / редкол. : В. Б. Авер'янов та ін. Київ : Юридична думка, 2004. Т. 1. Загальна частина. С. 77.
2. *Лук'янець Д.* Про співвідношення методу адміністративного права та методів адміністративно-правового регулювання. *Вісник Харківського нац. університету ім. В. Н. Каразіна.* Серія "Право". 2010. № 845. С. 290.
3. *Джафарова М. В.* Принципи адміністративного процесуального права у новітніх умовах сьогодення: науково-правовий аспект. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2019. № 1. С. 56.

Я. В. ГОЛОБОРОДЬКО

здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня
кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності
Навчально-наукового інституту права ім. князя Володимира Великого МАУП

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ ПРАВОПОРЯДКУ

На сьогодні питання забезпечення правопорядоку у Збройних силах України є досить важливим елементом діяльності Збройних сил України в цілому.

Слід зазначити, що питання правового забезпечення головного органу у Збройних силах України Військової служби правопорядку у Збройних силах України врегульовано багатьма нормативними актами.

Окремі дослідники визначають ряд нормативних актів які є головними у діяльності Військової служби правопорядку у Збройних силах України [1]. До зазначених нормативних документів відносять Конституцію України від 28 червня 1996 р. в редакції від 01.01.2020 р. [2], Закон України "Про Військову службу правопорядку в Збройних Силах України" від 7 березня 2002 р. № 3099-ІІІ, в редакції від 02.01.2020 р. [3], Закон України "Про Збройні Сили України" від 06.12.1991 р. № 1934-XI [4], Закон України "Про національну безпеку України" від 21.06.2018 р. № 2469-VIII [5]. Крім того є й інші нормативні документи, які певною мірою спрямовані на підвищення діяльності Військової служби правопорядку у Збройних силах України.

Проте можна констатувати, що частина зазначених нормативних документів певною мірою застаріла і не відбиває весь спектр діяльності саме у питаннях правопорядку у Збройних силах України.

На сьогодні зміцнення військової дисципліни особливо в умовах агресії Російської Федерації необхідно створення єдиної системи військових правоохоронних і інших органів, які забезпечують підтримку військової дисципліни та профілактику правопорушень, що ґрунтуються на розвинених інститутах юридичної відповідальності. Проте вже декілька років питання про створення Військової поліції, яка існує в більшості країн світу не вирішується. При цьому головним аспектом протидії прийняттю Закону України "Про військову поліцію", проєкт якого розроблено ще до війни є питання про надання працівникам Військової поліції можливості проведення оперативно-розшукової діяльності.

Коломоєць В. визначаючи питання правопорядку у Збройних силах України виокремлює декілька суб'єктів, які на його думку мають працювати разом з метою підтер правопорядку у Збройних силах України. Проте на його думку крім Військової служби правопорядку у Збройних силах України питаннями правопорядку мають займатися військові слідчі органи, військова прокуратура та підрозділи юридичної служби. На нашу думку, таких формувань у Збройних силах України практично немає, а якщо є то вони практично не працюють у зазначеній сфері [1].

Тому мабуть необхідно прийняти відповідні нормативні документи, які б визначили перш за все систему правоохоронних органів у Збройних силах України, а потім їх повноваження.

На сьогодні повноваження Військової служби правопорядку визначені Законом України "Про Військову службу правопорядку" і включають наступні завдання:

- виявлення передумов, причин та обставин різних правопорушень, учинених на військових об'єктах і у військових частинах;
- розшук осіб, що самовільно залишили місця проходження військової служби;
- запобігання вчиненню, виявлення і припинення правопорушень у Збройних силах України;
- участь у охороні військових об'єктів, забезпеченні громадського порядку, а також військової дисципліни у військових містечках, місцях дислокації та в громадських місцях;
- захист майна Збройних сил України від розкрадання та іншого роду злочинних посягань;
- забезпечення безпеки дорожнього руху, при перевезенні військовослужбовців, інших осіб, вантажів військовими транспортними засобами;
- участь у гарнізонних заходах, у передбачених законом випадках виконання рішень про тримання військовослужбовців на гауптвахті ;
- забезпечення виконання покарання щодо військовослужбовців, що були засуджені до тримання в дисциплінарному батальйоні;
- сприяння в межах своєї компетенції органам, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, суду, органам державної влади та місцевого самоврядування, органам військового управління, а також підприємствам, установам, організаціям у виконанні їхніх обов'язків, відповідно до законодавства;
- участь у протидії на військових об'єктах диверсійним та терористичним актам.

При введенні режиму воєнного чи надзвичайного стану військовослужбовці Військової служби правопорядку у Збройних силах України додатково мають завдання які стосуються:

- участі в боротьбі із ворожими диверсійно-розвідувальними групами, що діють на території України;
- організації збору, а також супроводження й охорони військово-полонених;
- забезпечення комендантської години у гарнізонах;
- охорони визначених військових об'єктів, а також військових містечок і їх населення, за необхідності сприяння евакуації його;
- відновлення та підтримання порядку і дисципліни у військових частинах;
- контролю за перевезенням вантажів та рухом транспортних засобів Збройних сил України.

Джерела

1. *Коломієць В.* Правові основи, завдання та принципи діяльності військової служби правопорядку в Збройних силах України [Текст]. *Актуальні проблеми правознавства*. 2019. Вип. 4. С. 252–258. https://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/38410
2. Конституція України від 28.06.1996 р. в рєд. від 01.01.2020. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/ show/254%D0%BA/96-%D0%B2%Dl%80 (дата звернення: 02.12 2019).
3. Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України: Закон України від 07.03.2002 р. № 3099-III. URL : http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3099-14/conv (дата звернення: 03.12 2019).
4. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 р. № 1934-XI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/ laws/show/1934-12 (дата звернення: 02.12 2019).
5. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 р. № 2469-VIII . URL : https://zakon. rada.gov.ua/laws/show/2469-19#n355 (дата звернення: 04.12 2019).
6. Проєкт Закону України "Про військову поліцію". https://www.kmu.gov.ua/bills/proekt-zakonu-pro-viyskovu-politsiiu

В. О. ЗАРОСИЛО

д-р юрид. наук, проф., зав. кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності Навчально-наукового інституту права ім. князя Володимира Великого, Міжрегіональної Академії управління персоналом

ОКРЕМІ РИСИ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ У СХІДНИХ ТА ЗАХІДНИХ КРАЇНАХ

В останні роки у наукових працях досить активно розглядається питання організованої злочинності. У Європі мається на увазі Західну Європу існують певні традиції організованої злочинності і також певні традиційні шляхи діяльності організованої злочинності існують у країнах Сходу.

Окремі дослідники питань організованої злочинності на сьогодні стверджують, що організована злочинність певною мірою стала подібною в багатьох країнах, проте ми можемо звернути увагу на певні відмінності.

Відмінності перш за все є у структурі організованих злочинних груп. У структурі організованої злочинності у Східних країнах відмічається чітка підпорядкованість і певною мірою "сімейність" таких злочинних груп. Вони перш за все намагаються зробити свою діяльність певною мірою респектабельною. Багато голів злочинних